

Sygn. akt II K 84/16

PR Ds 77.2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 25 października 2016r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący – SSR Krzysztof Bieńkowski

Protokolant – sekr. sąd. Milena Romańska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Dariusza Paczkowskiego

po rozpoznaniu w dniach 07 września 2016 roku i 20 października 2016 roku na rozprawie sprawy:

W. M., s. W. i M. z d. S., ur. (...) w M.,

oskarżonego o to, że:

od lutego 2015 roku do 15 grudnia 2015 roku w miejscowości K. woj. (...) - (...) znęcał się psychicznie nad T., J. i R. W. w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury domowe w miejscu zamieszkania, podczas których używał wobec wymienionych słów wulgarnych, budził w nocy, ciągle niepokoił, groził pozbawieniem życia a wobec siostry T. W. stosował przemoc fizyczną w postaci uderzania jej dwukrotnie ręką w twarz przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyśle przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

ORZEKA :

I. oskarżonego **W. M.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i za to z mocy art. 207 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazuje go, a na podstawie art.207§1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.;

II. na podstawie art. 41 a § 1 kk orzeka wobec oskarżonego W. M. obowiązek opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi – lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w K. na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 41a § 3a i 4 kk orzeka wobec oskarżonego W. M. zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych T. W., J. W. i R. W. na odległość mniejszą niż 20 m przez okres 3 (trzech) lat;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. W. tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu :

- kwotę 180 zł wraz z należnym od tej kwoty podatkiem VAT za postępowanie przygotowawcze oraz

- kwotę 420 zł wraz z należnym od tej kwoty podatkiem VAT za postępowanie sądowe

V. na podstawie art.624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości;

ZARZĄDZENIE

1.odnotować

2.odpis doręczyć :

- oskarżonemu

- obrońcy

2. za 7 dni

N.25.10.2016r.

Sygn. akt II K 84/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu dowodów ujawnionych w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony **W. M.** i pokrzywdzeni T. W., J. W. i R. W. (do czasu jego wyjazdu z kraju) zamieszkują w miejscowości K. w budynku położonym przy ul. (...).

Oskarżony jest bratem T. W..

(dowód: zeznania pokrzywdzonej T. W. [k. 153], zeznania pokrzywdzonego J. W. [k. 153v].

W. M. po odbyciu kary pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Olsztynie wydanym w dniu 21 stycznia 2013 roku (sygn. akt. XII K 12/13) wrócił do swojego miejsca stałego zamieszkania.

Od lutego w 2015 roku zachowanie oskarżonego ponownie uległo znacznemu pogorszeniu i zaczął on nadużywać alkoholu.

Oskarżony W. M. wielokrotnie przychodząc do miejsca zamieszkania pod wpływem alkoholu wywoływał awantury domowe, podczas których wyzywał pokrzywdzonych słowami wulgarnymi, zakłócał ich mir domowy oraz groził pokrzywdzonym pozbawieniem życia.

Podczas awantur wszczynanych przez oskarżonego wzywany był patrol policji. Na interwencje przyjeżdżał m.in. funkcjonariusz B. B. oraz A. Ż.. Podczas interwencji funkcjonariusze policji potwierdzali, że oskarżony awanturuje się z pokrzywdzonymi pod wpływem alkoholu podczas, których grozi im oraz wypomina, że przez nich został osadzony w Zakładzie Karnym. Podczas interwencji oskarżony był zatrzymywany celem wytrzeźwienia.

W wyniku nagannego zachowania oskarżonego względem niego została wdrożona procedura „Niebieskiej Karty”. Nadzór nad rodziną od września 2015 roku objął funkcjonariusz policji P. R.. Pomimo wdrożenia procedury Niebieskiej K. zachowanie oskarżonego nie uległo poprawie, nadal wszczynał awantury.

W dniu 15 grudnia 2015 roku oskarżony, będąc w stanie upojenia alkoholowego w obecności W. C. zrzucił garnek z jedzeniem oraz znieważył pokrzywdzoną słowami wulgarnymi. Podczas awantury oskarżony uderzył w twarz pokrzywdzoną T. W. oraz groził pozbawieniem życia, ponadto zamachnął się na J. W. ale nie trafił.

Dowód: Niebieska Karta [k. 9-50] zeznania T. W. [161v-162, 172], zeznania P. M. [k. 158v, 171v], zeznania J. W. [k. 168v-169, 172v-173], zeznania P. R. [k. 152v, 170], zeznania W. C. [k. 155v, 171], zeznania A. Ż. [k. 164v, 172], zeznania B. B. [k. 165v, 172-172v],

Ponadto Sąd ustalił , że oskarżony był w przeszłości karany i odbywał kary pozbawienia wolności.

Był karany wyrokami Sądu Rejonowego w Nidzicy m.in. z dnia 26 marca 2008 roku (sygn. akt. II K 45/08) za przestępstwo z art. 207 § 1 kk na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności w zawieszeniu na 4 (cztery) lata, który został zarządzone do wykonania postanowieniem Sądu Rejonowego w Nidzicy z dnia 13 maja 2011 roku (sygn. akt

II Ko 264/11). Przedmiotowy wyrok został wchłonięty przy wyrok łączny wydany przez Sąd Rejonowy w Olsztynie XII Zamiejskowy Wydział Karny w N. (sygn. akt XII K 12/13) i wymierzył skazanemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności. W. M. orzeczoną karę pozbawienia wolności odbył w całości w okresach: 09 czerwca 2010 roku do 18 października 2010 roku, 21 września 2011 roku do 11 listopada 2011 roku oraz 16 kwietnia 2013 roku do 16 października 2014 roku.

Ponadto Sąd ustalił, że oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, wykazuje natomiast zespół uzależnienia od alkoholu.

Powyższe nie rzutuje na zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania postępowaniem przez oskarżonego.

D owód: karta karna [k. 66-67], dane osobo poznawcze [k. 63], opinia sądowo-psychologiczna [k. 76-78], opinia sądowo-psychiatryczna [k. 79-80v].

Oskarżonemu W. M. postawiono w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego zarzut popełnienia przestępstwa z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Oskarżony W. M. w toku postępowania przygotowawczego oraz w toku przewodu sądowego nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

D owód: wyjaśnienia oskarżonego [k. 61-62]

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, oskarżony W. M. dopuścił się zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu z art. z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, co wynika z oceny całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej.

Przede wszystkim podnieść należy, iż zeznania pokrzywdzonych T. W., J. W. oraz brata oskarżonego P. M. wskazują, że oskarżony od lutego 2015 roku będąc w „ciągu alkoholowym” znęca się nad nimi, przy czym było to znęcanie zarówno fizyczne w stosunku do pokrzywdzonej T. W., jak i psychiczne. Treść zeznań pokrzywdzonych wskazywała, że już po opuszczeniu zakładu karnego był osobą impulsywną, posiadającą żal do wymienionych, że osadzili go w zakładzie karnym. Oskarżony będąc w stanie upojenia alkoholowego robił na złość swym domownikom poprzez wywoływanie awantur, wszechobecne obrażanie i grożenie, nieudzielanie pomocy w czynnościach domowych oraz potrzeb życia codziennego. Pomimo próśb domowników, zachowanie oskarżonego nie ulegało poprawie.

Zeznania pokrzywdzonych T. W. w całości pokrywają się z zeznaniami pokrzywdzonego J. W. (męża pokrzywdzonej) oraz brata oskarżonego P. M.. Zeznania złożone przez nich oddają całość nagannego zachowania oskarżonego w stosunku do domowników.

Ponadto zeznania złożone przez funkcjonariuszy policji z KPP w N., P. R., A. Ż. oraz B. B. potwierdzają fakty poruszone w zeznaniach pokrzywdzonych. Wymienieni brali czynności podczas interwencji w domu stron, jak również przy czynnościach związanych z procedurą „Niebieskiej Karty”, podczas których byli naocznymi świadkami nagannego zachowania oskarżonego w stosunku do pokrzywdzonych.

Okoliczności podawane przez wyżej cytowanych świadków wynikały po części również ze zgodnych z zeznaniami tych osób relacji zawartych w notatkach urzędowych z przeprowadzonych w ramach niebieskiej kary czynności procesowych w trakcie postępowania przygotowawczego. Ponadto dowody w postaci dokumentacji niebieskiej karty wskazywały na stosowanie przez oskarżonego wobec pokrzywdzonych przemocy fizycznej i psychicznej.

W ocenie Sądu jako całkowicie bezzasadne odrzucić należy sugestie jakoby pokrzywdzeni w sposób zaplanowany i celowo fałszywie obciążali oskarżonego.

Relacje świadków są bowiem spójne i konsekwentne, tworząc wzajemnie się uzupełniająca całość.

Wskazać należy, iż oskarżony W. M. został poddany badaniom psychiatrycznym jak również psychologicznym, po których biegli jednoznacznie stwierdzili, że u oskarżonego występuje zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób nie pozostawiający jakichkolwiek wątpliwości potwierdza winę oskarżonego W. M. i wskazuje na to, że w okresie od lutego 2015 roku do 15 grudnia 2015 roku w miejscowości K. znęcał się psychicznie nad T., J. i R. W. w ten sposób, że pod wpływem alkoholu wszczynał awantury domowe w miejscu zamieszkania, podczas których używał wobec wymienionych słów wulgarnych, budził w nocy ciągle niepokoił, groził pozbawieniem życia, a wobec siostry T. W. stosował przemoc fizyczną w postaci uderzenia jej dwukrotnie ręką w twarz przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyśle przestępstwo podobne. Powyższe zachowanie oskarżonego znalazło potwierdzenie w zeznaniach nie tylko pokrzywdzonych, ale także przeprowadzającego interwencje funkcjonariusza policji oraz przyjaciółki pokrzywdzonej, którzy wskazywali na te same przykłady i bulwersujące zachowania oskarżonego względem domowników, opisując je w sposób jednolity i spójny.

Zdaniem Sądu, fakt nadużywania przez oskarżonego alkoholu, pod wpływem którego dopuszczał się on agresywnych i nagannych zachowań wobec domowników, nie może zostać potraktowane jako okoliczność działająca na korzyść oskarżonego, a wręcz przeciwnie, należy ją potraktować jako okoliczność dodatkowo obciążająca oskarżonego. W ocenie Sądu, bulwersujące zachowanie oskarżonego wobec pokrzywdzonych jednoznacznie dowodzi jego skrajnej demoralizacji, lekceważenia i pogardy dla najważniejszych wartości ludzkich, rodzinnych i społecznych. Taka postawa musi się spotkać ze zdecydowaną i surową reakcją organów wymiaru sprawiedliwości.

Ponadto z uwagi na fakt, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzuconego mu czynu w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo podobne, bowiem z art. 207 § 1 kk, przez Sąd Rejonowy w Nidzicy w sprawie sygn. akt II K 45/08, spełnione zostały warunki przewidziane w treści art. 64 § 1 kk, tj. popełnienia czynu zabronionego w warunkach powrotu do przestępstwa, tj. recydywy.

W rezultacie, w świetle wszystkich przedstawionych powyżej okoliczności, Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na podstawie art. 207 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk skazał go na karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności [pkt I sentencji wyroku],

Na podstawie art. 41a § 1, 3a i 4 kk orzekł wobec oskarżonego obowiązek opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonymi oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych na odległość mniejszą niż 20 metrów przez okres 3 (trzech) lat [pkt. II-III wyroku].

Wymierzając za przypisane oskarżonemu czyny kary Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających, w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów i stopień winy.

Określając wysokość kary Sąd uwzględnił również cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do sprawcy, a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze gwałtowne i wulgarne w znacznym stopniu zachowanie sprawcy w stosunku do pokrzywdzonych członków rodziny, znaczną uciążliwość jego zachowania oraz stosunkowo długi czasookres popełnionego przestępstwa.

Podkreślić należy, że wypowiedane pod adresem pokrzywdzonych wzbudziły w nich uzasadnioną groźbę spełnienia, pokrzywdzeni podkreślają bardzo gwałtowne i agresywne zachowanie nietrzeźwego sprawcy.

Ponadto jako okoliczność obciążającą Sąd uwzględnił dotychczasową karalność oskarżonego.

Dotychczasowa karalność w kontekście warunków i właściwości osobistych sprawcy, m.in. wskazanego w opiniach biegłych uzależnienia od alkoholu w ocenie Sądu wyklucza warunkowe zawieszenie kary, albowiem brak jest jakichkolwiek podstaw do przypuszczeń, że oskarżony pomimo zawieszenia kary nie popełni nowego przestępstwa.

Jest wręcz przeciwnie i w ocenie Sądu tylko wymuszona abstynencja jest w stanie wdrożyć oskarżonego do przestrzegania zasad współżycia społecznego i norm prawnych.

Wskazać należy, że orzeczenie postulowanego środka zabezpieczającego w postaci terapii uzależnień byłoby celowe jedynie w sytuacji orzeczenia kary o charakterze wolnościowym.

W kontekście bezwzględnego wymiaru kary orzeczenie środka zabezpieczającego jawi się jako bezcelowe, a w ocenie Sądu jedynym rokującym sensowe i skuteczne wykonanie pozostaje w tej sytuacji środek zabezpieczający w postaci terapii uzależnień, ale orzeczony już w trakcie odbywania kary przy ewentualnym warunkowym przedterminowym zwolnieniu, w trybie art.202b§1 k.k.w.

Na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3, § 16 i § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. W. kwoty 180,00 zł oraz kwotę 420,00 zł tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego wykonywaną z urzędu [pkt IV wyroku].

Sąd - na podstawie art. 624 § 1 kpk - biorąc pod uwagę trudną sytuację rodzinną i materialną oskarżonego W. M. zwolnił go w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty [pkt V wyroku].

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować.
  2. Odpis wraz z wyrokiem doręczyć:
    - oskarżonemu
    - obrońcy
  3. Za 14 dni lub z apelacją.
- N., dn. 10.11.2016r.